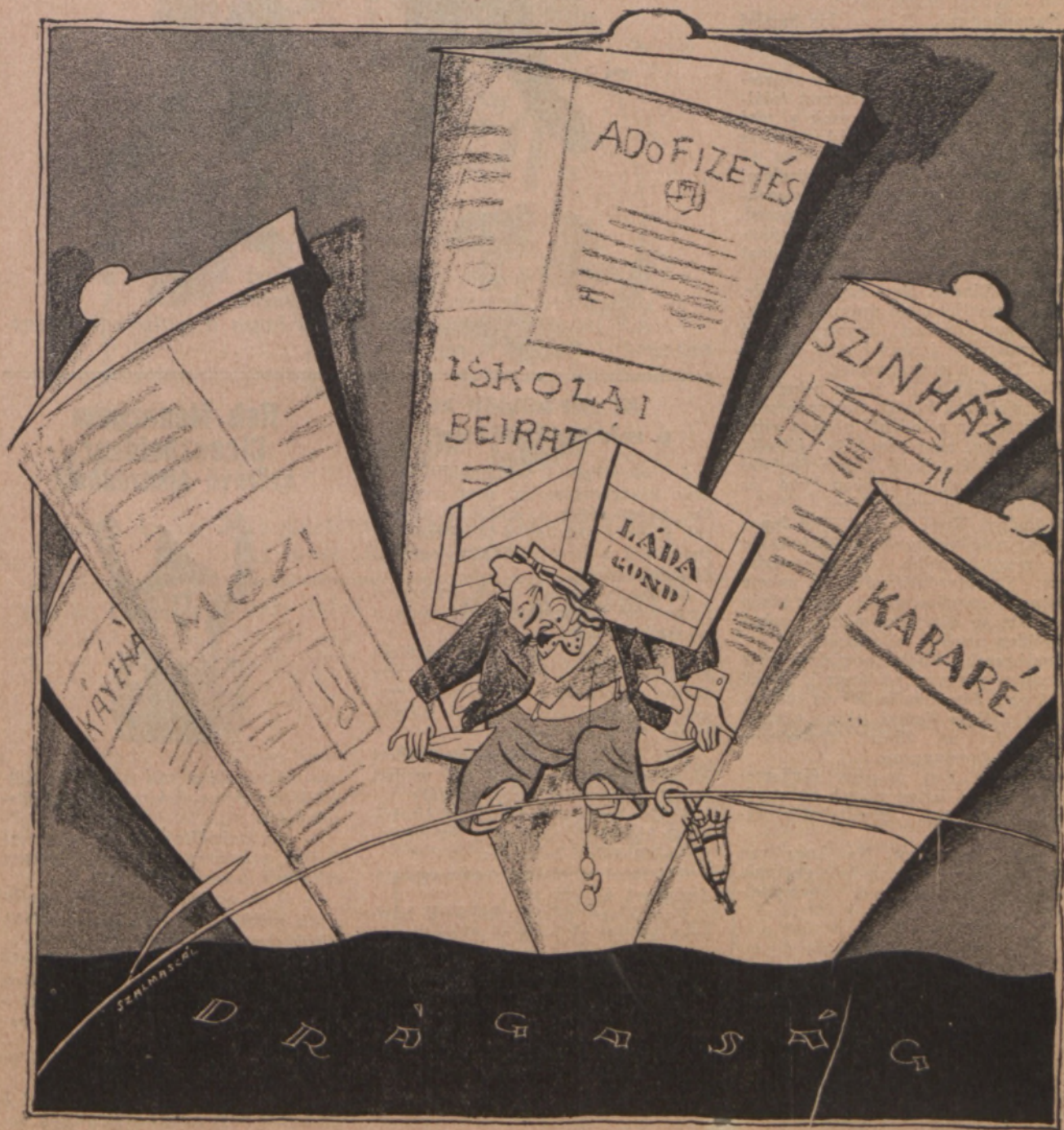

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 SZEPTEMBER 10. * 24. (3065.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

Kezdődik a szezon

Pesti Polgár „készen“ várja

Ára 50 fillér.

Hegedűs Lóránt levelesládájából

Kornis Ignác. Mit szól a saját patológiai esetéhez, mint ideg orvos? Ha nem lett volna olyan ideges, hozzám jöhetett volna titkárnak pénzügyminiszter koromban. Különb idegtanulmányokat végezhetett volna akkor a kapitalistákon!

Bárany István. Sose búsuljon, hogy lemaradt a bolognai úszóversenyben. Több is elúszott Mohácsnál!

Erdélyi Béla. Úgy látszik, diákkorában jó fizikus lehetett, hogy úgy a vonzás, mint a taszítás törvényét ilyen alaposan elsajátította.

Magánhangzó. Ejnye, kis hamis! Már megint mással akar hangzani? Ha Scitovszky megtudja, baj lesz.

Arany János. Átböngésztem műveidet és csak két germanizmust találtam bennük. Olvasnád csak a mai frókat!... Elmondhatnád velem együtt: ahogy mi kinézünk!

Középosztály. Türelem, türelem! Még tízezer vezércikket kell elszenevednie, de aztán biztosan feltámad. Bud János már most buzgón kalkulálja, mennyi fényüzési adót fizetett önnel a feltámadás luxusaért.

Hevesi Sándor. Nem egyezem bele, hogy „Kossuth” című drámámat Bernard Shaw fordítsa angolra. Lord Rothermereben jobban bízom. Ő most sokat TESz a magyarokért.

Csontos Gyula. Ha olyan sokat sétál a színházak között, megzavarodik a közönség és véletlenül abba a színházba megy, ahol nem ön játszik. Vegyen példát Bakó Lászlóról, aki harminc év óta egyhelyben van és egy tapodtat se megy előre.

Dohnányi Ernő. Egész éjjel lapos magyar magánhangzók gyötörték. Ha így megy tovább, álmatlanságba esem. Postafordultával küldj nekem néhány új magánhangzót, főleg középeket. De ne középutas e-keket. Azokat a Bethlen nevéből kölcsönzöm.

Zoológusok. Önök megfélemlítettek egy ritka magyar példányról. Üssék fel Arany János balladáit és ott találják: „Állata őzreni négy alabárdost.” Ezt az állatot díjmentesen önöknek adományozom.

Gél Jenő. Egy szegény férjismérsőm a jövő héten utazik az anyósával Millstattba. Elvállalná a védelmét?

Méhely professzor. Na, hogy van megelégedve zoológus-kollégájának, Rothschild professzornak véresejtjeivel?

— Vajjon a millstatti nyaralóknak Gél Jenő a védőangyaluk?

Merényletek idején

— Biztos úr kérem, hol a Kolumbusz ueca?

— Aztán mit keresel te olyan messze?

— Azt mondta egy doktor bácsi, hogy anyalitikai tanulmányokat fog ott végezni rajtam.

Ki mit küldött ki a reklámkiállításra?

A városligeti reklámkiállításról szóló ujságbeszámolóknak nem nyújtottak teljes képet a kiállított anyagról. A *Borsszem Jankó* lelkiismeretes tudósítója a következőkben egészíti ki a leírásokat:

Bárczy István egy elmés szerkezetű forgatható köpönyeggel vett részt a reklámkiállításon;

Fedák Sári egy saját felvételű gramofónlemez küldött ki, amely zafos és százáros kiszólásokat ereget, de csak akkor, ha Feld Mátyás húzza fel a gramofont;

Bud János egy csontvázat állított ki, amellyel a fényüzési adó mellett csinál nagyhatású propagandát;

Sipőcz Jenő egy megfagyott tó trikóját küldte ki, amelyet a Széchenyi-strandfürdőben találtak;

Gál Benő szocialista vezér egy pofozógépet állított ki;

Vass József néhány üzérkedő háziurat állított ki — a sarokba.

A demokratapárt egy nagyszerű bizonyítványt állított ki Bárczyról;

Siegescu József egy elbocsátási blankettát állított ki a Markóból;

Pesthy Pál egy sajtónovelláskötettel szerepelt a kiállításon;

Lendvai-Lehner nem állított ki semmit, ő ezúttal is beállított.

Jajj a direktornak!

Szabó Dezső, Az elsodort falu szerzője színdarabot írt, amely a Magyar Színházban kerül színre. A darab címe, mint értesülünk, Az elsodort Faludi lesz.

Reb Menachem Ciceszbeiszer szörnyű átkozódásai

— Szabadítsa rád o bárón Rothschild oreság oz ü híres bolhagyűjtéményit!

— Ne szabadítsák fül o lakásokat Pesten, saksupán o Nemzeti Múzeum világhírű poloskaosztályját!

— O te anyósod sétáljon o millstatti sziklák küzt minden komoljabb következmények nélkül!

— Végezze rojtod o Kornis Ignác dakter idegtanulmányokat és mikor eltiúntél, ne ledjen más vigasztolása o feleségednek, sak edj Kolumbusz uecai tojás!

— Ütgyermekes saládapa ledjél te oz iskolai beiratkozás idejin!

— Orvol nyugtasson meg téged o dakterod, hodj nem leszel tovább beteg, sak addig, omig oz excellenc Vass miniszter morod!

— O te feleséged ledjen o Fedák Sári kortársa!

— O te eladó lángyod énekeljen eztet minden este: „Gyere be rózsám, gyere be!”

Bethlen-Voronoff csodálatos operációja

vagy: az egységespártivá fiatalított Bárczy Pistike,
aki most „ilyen fiatal“

Ifj. dr. Hombár Mihály dalai

Sűrű csillag ritkán ragyog az égen,
Expenznótát diktál a princi nékem.
Olyan szépen diktálja a költségeket,
[díjakat,
Hogy a félnek egy fillére se marad!

Hét csillagból van a Göncöl szekere,
Hét alperest ezekváltam egyszerre.
A hét közül csak egynél volt fedezet,
Arra is az állampénztár tett kezét.

Princi uram, ha bejön,
Princi uram, ha bejön a Pertárba.
Nézzen be a legelső,
Nézzen be a legelső szobába.
Ott lát engem, amint kinnal másolok,
Göndör sűrű hajamról,
Göndör sűrű hajamról
Az izzadság is csorog.

Millstatt után

Két fiatalasszony beszél.

— Te, nem tudod, miért ment vissza a Magda partija?

— Hát nem hallottad? Kiderült, hogy a völegény Lökősházáról való.

A dob uccai kávéházban

— Én mondom teneked: pénz beszél, kutya ugat.

— Pincér! Dobja ki ezt az embert!

Régi jó időkbl

Az egyik tüzérezred hetedik százada kétnapos mars-mars után „pihenj” állásban idözött a gyakorló-téren.

Egyszerre megeredt az eső és százados úr Konecny, kifejezést akarva adni a legénység iránt érzett jóindulatának, ezt a parancsot adta ki:

— Hadnagy úr, végeztessen mozgásokat a legénységgel, különben összeáznak ebben a szakadó esőben.

— Az a csirkefogó csak azért vette el a lányodat, hogy a hozományból kifizesse az adósságát.
— Miért nem mondtad ezt nekem az esküvő előtt?
— Na hallod!... Én nekem is tartozott.

A bolognai úszóstadionban

Két magyar beszélget a mérkőzés után.

— Érthetetlen, hogy a magyarokat pont az úzásban győzték le.

— Mért? Más nép fiai talán nem tudnak? ...

— Dehogyan nem! Csakhogy olyan gyorsan elúszni, mint mi magyarok, aligha ...

A mi utolsó bölényeink

A Budapesten egybegyűlt bölénytudósokat a mi külön értesülésünk szerint az a hír csalta ide, hogy Magyarországon lehető fel a legtöbb „utolsó bölény”. A kongresszus tagjainak be is mutatták a különféle magyar típusokat képviselő utolsó bölényeket, és pedig:

Andrássy Gyula grófot, aki még mindig azt hiszi, hogy Bethlen István gróf miniszterelnök tíz éven belül megbukik;

Fedák Sárít, aki éjjel-nappal huszonöt évesnek képzei magát;

Szabó Dezsőt, aki rendületlen megvan győződve a saját halhatatlanságáról;

Méhely Lajost, a híres fajnyomozó-ológust, aki csalhatatlanul meg tudja mondani, hány percent zsidóvér van a pesti poloskákban;

Rothenstein Mórt, aki azt hiszi, hogy Kuna Pé Andrást föl tudja ébreszteni parlamenti közbekiáltásokkal;

Magyar Polgárt, aki a képviselőháztól várja sorsának jobbrafordulását;

Weiss Fülöpöt, aki arról álmodik, hogy azt a szobrot, amit Lánycy Leó és Kornfeld Zsigmond nem kaptak meg, majd ő kapja meg;

Bakó Lászlót, aki még mindig reménykedik benne, hogy Max Reinhardt hozzá megy színpadi játékot tanulni;

Bárczy Istvánt, aki komoly politikusnak tartja magát és végül

egy terézvárosi választót, aki megvan elégedve az ő képviselőivel.

A nép atyja

— Vajjon miért nevezik a bivalytasnádi tanítót a nép atyjának?

— Azért, mert a falu férfiai télen a városba mennek dolgozni és a tanító egyedül marad a sok asszonnyal.

Közlekedési szabályok

1. Mielőtt átmennél az ucca tulsó oldalára, szereld fel magadat turista-szerszámokkal, hogy a javítás alatt álló ucca szakadékaiban ne érjen veszély. Ajánlatos mentőkötelet is kötnöd a derekadra, hogy ha a mélységbe pottyansz, kihúzhassanak.

2. Ha az egyetemre sietsz, ne törd a fejedet. De a másokét se.

3. Másvallásúak baleset nélkül csak úgy juthatnak az egyetemre, ha szabályszerűen kitérnek.

4. Mindenkor balfelé térj. Kivéve, ha a politika röögös útján haladsz. Ez esetben kevesebb veszély ér, ha jobbra orientálsz.

5. Az uccán ne vásárolj olyan sorsjegyet, amelynél főnyereménye autó, mert megtörténhet, hogy amíg a főnyereményről álmodozva az ucca tulsó oldalára sietsz, nem te ülsz meg az autót, hanem az autó téged.

6. Télen a fagyos járdán halálva ne olvass Ujhelyi regényeket, mert a sikamlós helyeken könnyen elveszted egyensúlyodat.

I. M.

Jó ajánlóbizonyítvány

Mármaroszigetre kellett mennem népgyűlésen beszélni. Az alkotmányosság kezdete óta ez volt az első eset, hogy Mármarosba ellenzéki képviselő megy beszélni s ezért a helyi hatóságok nagy előkészületeket tettek és attól féltek, hogy izgatni, lázítani fogok. A nép Mármaros vármegye határától fogva minden állomáson ünnepélyesen fogadott. Ezren és ezren jöttek a hegyekből és a főtéren külön csoportokban állottak a magyarok, a rutének, a románok és a káftános zsidók. A szálloda erkélyével szemben pedig a hatóság vezetői a vármegyeház erkélyén, a csendőrség kivonulva, a katonaság készenlétben.

Mindezeket látva, azt a megoldást választottam, hogy ártatlan adomákat mondok el a különböző népesoportoknak és semmi egyebet. Meg is volt mindenki elégedve.

Szólnom kellett a kerület képviselőjéről is, Lator Sándorról, aki igen jó barátom volt és igen jóra való derék ember. A helyzet miatt szólnom kellett róla is, de mint ellenzéki, nem dicsérhettem, de nem is bánthattam, mert erre nem szolgált rá.

Róla is csak egy adomát mondtam tehát. Az egyszeri gazda cselédje hosszú szolgálat után eltávozott. Hibáznai nem hibáztott, de valami különös dicséretre se volt érdemes. Hosszas gondokozás után azt írta tehát a cselédkönyvébe:

„Akinek éppen ilyen kell, annak nagyon ajállok.”

És ez az ártatlan tréfa többet ártott szegény megboldogult Lator Sándornak, mintha akármilyen rosszat mondtam volna róla. Még az utóbbi években is jöttem össze mármarosiakkal, akik emlékeztettek az esetre: Akinek éppen ilyen kell...

Lánczy Leó esete az ananással

Lánczy Leó a bankba menet megállott egy csemegekereskedés előtt. Friss ananász volt a kirakatban. Megkívánja. Bemegy és megkérdezi az árát. Tíz forint. Sokalja. Elmegy azzal, hogy meggondolja a dolgot.

A bankban a délelőtti folyamán jelentkezik nála a többek között Kiss József is, a költő. Panaszodik a rossz gazdasági helyzetről. Lánczy végül is kiutal 50 forintot a Hét számára.

Hazamenet (akkor még legényem-

ber volt) újból eszébe jut az ananász. Elhatározza, hogy mégis megveszi.

Bemegy az üzletbe és kéri az ananászt, amelyet úgy ajánlottak, mint egyetlen példányt. A segéd azt válaszolja: sajnáljuk, méltóságos uram, de már megvették.

— És ki volt a vevő? — kérdi Lánczy.

— Kiss József, a költő.

Eötvös Károly és a fakírok

Az Abbázia asztalánál beszélgetnek az annakidején Pesten járt fakírokról és indiai koplaló művészekről.

Eötvös Károly gúnyosan megjegyzi:

— Az egyik hindu, a másik török, a harmadik arab, de valamennyi zsidó.

Az önértetes Ábrahám

Ábrahám többféle bűnnel volt súlyosan vádolva, de ügyesen kimászott valamennyiből. A járásbírótság fölmentette. A bíró kihirdeti a felmentő ítéletet a vádlottnak és megkérdi tőle:

— Megértette? Föl van mentve. El-mehet.

Ábrahám komoly arcot vág és komolyan válaszol:

— Főlebbezek.

— Főlebbez? — kérdi a bíró.

— Igen, főlebbezek, — mondja újból keményen Ábrahám.

— De hiszen fel van mentve!

— Főlebbezek, — ismétli újból Ábrahám, — hadd lássa a tekintetes törvényszék is az én ártatlanságomat.

Azoknak, akik az itthoni viszonyokat szokták szidni

1912-ben Párizsban a „Grand Hotel”-ben beszélgettem Müller Kálmán báróval. A báró úr igen erős kritikát mondott a magyar viszonyokról s nagyon lebecsülte a hazai állapotokat. Sokáig hallgattam s gondolkodtam, hogy mit feleljek, mert igaznak igaz volt, amit mondott, de sehogy se illett hozzánk és a helyzethez.

Végre a következőt válaszoltam:

— Teljesen igaz, báró úr, mindaz, amit mondott. De talán mégse egészen stilszerű itt Párizsban nekünk kettőnknek a Grand Hotel halljában így beszélni. Mert ha minden jó lenne otthon és minden magyar olyan nagyon okos lenne, vajjon mire vittük volna akkor mi ketten?

Kik várják Voronoffot?

Arra a hírre, hogy Voronoff mester a napokban fővárosunkba érkezik, egész sereg kiváló férfiú szíve dobant meg minden kétséget kizáró intenzivitással. Nyilvánvaló, e kiváló férfiak seregét a megfiatalodás tavasz-ízű reménysege fűti, ami ilyenkor összel megindítóan stilszerű.

Lássuk hát, kik várják a mestert?

Bethlen István gróf:

— Mindenesetre kívánatos volna megfiatalítani magamat, hogy sike- rekben annál öregebb pályára tekint- hessenek vissza.

Fedák Zsuzsa:

— Irigyem van elég, hadd legyen hát mirigyem is.

Szirmai Imre:

— Megsúghatom: Voronoff csak azért jön Pestre, hogy tolem megsze- rezze az ifjúság titkát.

Kassák Lajos:

— Mint költő, kijelentem, nem va- gyok híve a fiatalításnak. Furcsa is volna egy dadaista, aki mellett egy dada is található.

Feld Matyi:

— Gyanús nekem ez a Voronoff. Mért jön ilyenkor Pestre, amikor ép- pen a jövő nyári darabon töröm a fejem? Csak nem sejtette meg, hogy róla írok darabot?

Bús Fekete László:

— Nem hiszek én Voronoffnak. Egyszer már magam is póruul jártam egy ilyen szérummal. A hűségsszérum- mal a Renaissanceban.

Szomorú Dezső:

— Minek nekem Voronoff és egyál- talán? A Pesti Napló vasárnapi szá- mában elég fiatal vagyok. Ajánlom Voronoffnak a *Párizsi regényt*. Belé- őszül, kezeskedem...

Eisemann Mihály:

— Pardon, nekem csak a meló- diám öregek. Nem rajongok a ma- jommirigyekért. Úgyis túlteng ben- nem az utánzás.

Végezetül e sorok írója is várja Voronoffot, mondván:

— Hátha sikerül valamelyik régi humoreszkjét ez alkalomból meg- fiatalítani?

DYMI

A katasztrófa

Nyaralásából hazatért barátom így kezdte:

— A Balatonon katasztrófa ért utól bennünket.

— Hogyan? — kérdeztem elrémül- ve.

— Csónakázni mentünk hárman. A feleségem, én és az anyósom...

— No és?

— A csónak felborult.

— Belepottyantatok a vízbe?

— Csak az anyósom.

— Kérlek, akkor ez nem is volt ka- tasztrófa. Csak baleset.

— Csakhogy ám az anyósom sze- renesen a partra úszott...

— Pardon — feleltem megértően.

— Az más. Akkor katasztrófa.

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

BEÖTHY László tarsolyában van Molnár Ferenc két új kis vígjátéka és mégis a Magyar Színház hirdeti új Molnár-darabot. Miket hirdetne a Magyar Színház, ha tényleg megírta volna már Molnár Ferenc azt a vígjátékot?...

EGYIK pesti operettművésznőkhöz a napokban így szólt a völegénye:

— Angyalom, mielőtt egybekelnénk, egy kikötésem volna.

— Micsoda?

— Szakítanod kell valamennyi barátoddal.

— Majd megőrültem — csattant föl a művész — miattad összeveszni az egész várossal.

FELD Matyinak nagy sikere volt vasárnap. A Pesten tartózkodó zoológusok megnézték a „Schlesinger-fiút” és nagy elismeréssel nyilatkoztak a darabban előforduló értékes csodabogarakról.

Mi hír

a színházak körül?

Most, hogy a színházak
A kaput kinyitják,
Lássuk az új szezon
Sok kulissza-titkát.

Tehát kezdjük, kérem,
Hadd mondok itt el én:
Városi Fedákkal
Kezd, — jóval kezd, szegény!

Úgy ne járjon aztán,
Ahogy járt a Bánky,
Ki Fedákkal kezdett,
S kívül Fedák bánt ki.

„Zenélő óra” lesz
Vígben a haupt-treffer,
De ha unalmas lesz,
Kéznél lesz a — wekker.

A KIS művésznőtől ezt kérdezi a völegénye:

— És mondd, szívem, szeretted már előttem valakit?

— Eddig magam is azt hittem, hogy igen, de hidd el, pofikám, hogy az előbbi mind csak próba volt és te vagy a premiérem.

KÉT BOHÉM beszélget.

— Mi van a daraboddal? — kérdi az egyik.

— Gyújtó hatása volt — hangzik a felelet.

— Hogyan, már elő is adták?

— Egy frászt! De a direktor befűtött veled.

A VIGSZÍNHÁZ „Zenélő óra” című darabja a Bach-korszakban játszódik. Ha kasszasiker is lesz, átteszik a cselekmény színterét a Rebach-korszakba...

A Belvárosiban
Biztos vagyok benne,
Honthy jön majd, de csak
Úgy, minthogyha — menne.

A Királynak lesz majd
Öt primadonnája,
Többen lesznek ök, mint
A nézőknek száma.

Amint látjuk, sláger
Kell itt mindenféle,
A sok direktornak
Ettől fő a feje.

Mivel kezdjen, ami
Nagyszerű és remek,
Amitől a tisztelt
Publikum lépre megy.

S míg a sláger-tippet
Ez is, az is pedzi,
Az új szezont majd mind
Deficitel kezd.

—sz

Már akkor tudtuk...

Ezzel a címmel a következő, mai szemmel nézve talán még jellemzőbb ötlet jelent meg a Borsszem Jankó egyik 1908. évi számában:

Cs. és kir. tábornok: Merkwürdig, mennyit tud beszélni a német császár!

Az adjutáns: Mert gondolatai vannak, tábornok úr.

A tábornok: Unglaublich! Egy szövetségesünknek?!...

Vén lumpok

— Min tünödsz, pajtás?
— Azon a buta állapoton, hogy az ember józanul sohase élvezhet egy igazi berúgást.

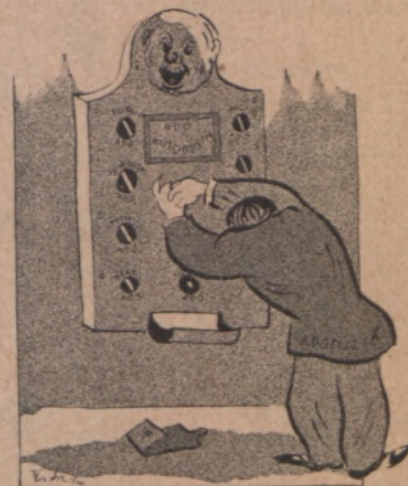
A divat áldozatai

— Hallottad? Puplin és társa, a híres női-szabók, csődbe kerültek.

— Hogy történt a dolog?

— Hát, kérlek, csupa úriasszony számára dolgoztak és azoknak ma-napság olyan kevés ruha kell, hogy nem tudtak belőle megélni.

Állami automata

Adófizető: *Semmitsem ad ki, pedig már mindenemet bedobtam.*

Mit játszanak a szezonban?

Nemzeti Színház

Az adófizető ember tragédiája.

VII. Henrik, a főpincér, az Abbázia-kávéházból.

Vén gazember új szereposztással.

Te csak pipálj Kuna P.

Üres bugyelláris Bud rendezésével.

Vigszínház

Jób ma egy veréb, szezonkezdesi tragédia az igazgatói irodában.

Édenkert őszi hervadással.

A Vass-jiú esete a házbérnegyeddel.

Opera

A bűvös vadász Bethlennel a főszerepben.

Magyar Színház

Ó rossz ország, ahol adóktól nyög az ember reggeltől estig.

Belvárosi Színház

János bácsi megvesz, mert egy színházat megvesz.

Az ügyvéd és afférja.

Király Színház

Repülj tisztviselőm, B-listás dráma.

A kis ravasz

— Mama, a jó istenke mindent lát?
— Hogyne, kislányom.
— Azt is látja, hogy most mézeskenyeret eszek?
— Persze, hogy látja!
— És azt is látja, hogy alig van rajta méz?...

Finom körülírás

Kedves Borsszem Jankó! Egy lipótvárosi előkelőség nagy álarcos bált rendezett a télen. A mulatságon nagy meglepetést keltett egy közismert festő egyik modellje, aki — munkaruhában jelent meg.

Jól mennek a színházak

Egy habitué: Direktor úr, milyen szép háza van!
Lázár Ödön: Igen, minden primadonnám a nézőtéren ül.

Dal- és értelemgyakorlatok

Herczeg Ferenc „Kék és piros” című egyfelvonásosában egy német báró azon tűnődik, hogy mi az összefüggés az alábbi nótában:

*Kerek a káposzta, csipkés a levele,
Gyere az ölembe babám.*

Valljuk be, hogy a német bárónak van oka a csodálkozásra. És ha Herczeg Ferenc megismertette volna őt a többi magyar népdalokkal, akkor még jobban csodálkozhatott volna. Mi pótoljuk az illusztris író mulasztását és Bredow báró rendelkezésére bocsátjuk az itt következő nótákat. Ime:

*Pándon búcsú volt, Pécelen meg nem,
Szeret engem egy kislány, de én őtet
[nem.]*

(Ha Pécelen is lett volna búcsú, akkor a nótázó is szeretné a kislányt?)

*Hétköznap az ember, akárcsak a
[tenger,*

Fekete, bús.

(Miért bús hétköznap a tenger? És miért Fekete? Ha még azt mondanák, hogy Bús Fekete olyan széles, mint egy tenger, akkor volna értelme.)

Hittanórán

Tanító: Spitzer Árpád! Hallottad híret Mózesnek?

S. Á.: Igenis.

Tanító: Nagy férfiú volt Mózes?
S. Á.: Pszszsz!...

Falusi tudomány

Főorvos: Aztán miről tudja meg kend, hogy a halott csakugyan halott?

Halottkém: Hát arrul, hogy sírnak a házbeliek, instálom.

Kinek nincsen kuttyája, maga ugat

[este,

*Kinek nincsen kocsija, gyalog megy
[be Pestre.*

(1. Miért kell este ugatni? 2. Hát a vonat mire való?)

Hüccs ki disznó a berekből, csak a

[füle látszik,

*Juhászbojtár menyecskével a bokor-
[ban játszik.*

(Ezt kellett volna annak a német bárónak elénekelní.)

*Gimbelem-gombolom,
Légy enyém angyalom.
(Mit gimbel?)*

*Este virágzik a tők,
Majd csak haza lötyögök.*

(Mit csinálnának a részegek, ha a tők reggel virágozna?)

Nagyjából ezek azok a dalok, amelyeknek semmi értelmük nincsen. De ha olvasóink találnak némi értelmet bennük, akkor írják meg és küldjék be. A legjobb nótamagyarázók között kisorsolunk egy tízpengőst, amelyet a B. 06.473-as számú százpengősért díjtalanul átadunk. (A százpengősnek esetleg lehet más száma is.)

P. L.

Kedves Borsszem Jankó!

Olvasom, hogy a parlamentet renoválják. Mondja, nem lehetne az épület homlokzatával együtt a képviselők fejét is kijavítani? Tisztelettel *Écesz Gábor.*

Jajjj!

— Mi különbség van az autó és a gombostű között?

— Na?

— Mindakettőt két t-vel írják.

Tünődések

Seiffensteiner Salamontul

Oz excellenc Vass oreság már engedte oz üvé álláspontjából o lakáskérdésbe, de oz excellenc Bud oreság még mindég küti mogát o luk-szusadóhoz. Errül eszembe jotja o Mócl meg o Jankef. Ketten voltak jó borátok, de eccer csúnyán kapták edjik o másik hajába, volomi üzleti dologba. Igazságot tenni elmentek o rabihoz. Ez mondott nekik: „Te Mócl edj szenvedéljen dohányzó vadj. Három hétig eltitalak o dohányzástul. Te, Jankef, fiotol házas vadj, hát téged három hétre eltitalak a feleségedtül. Most pedig menjetek bünhódni!” O Mócl is, meg o Jankef is, mint hü orthodoxok, lemondták o szenvedélj-rül, omint o szent férjfiú poroncsolt. Edj hétig rendbe ment o dolog. O Mócl nem nyult o pipához, o Jankef meg nem nyult o feleségihez. O nyolcadik napon, illetve hodj éccakán o Jankef kopogást hall o szobája ajtaján. Fülriod és kojebál: „Ki az?” Edj gyüngéd hong felett: „Én vadjok, a feleséged, o Rebeka!” — „Mit okorsz? Hát nem tudod, hodj büntetés olott állok? Hát bünre okorsz csábítani?” — „Dehodj okorlak!” — „Hát akkor?...” — „Csak oztot mondani okorok, ozt beszélük o városba, hodj o Mócl már tegnap pipázott.” — Oszposz: lehetne bekopogni o pénzüjminiszter oreság ajtóján és neki mondani: „Excellencleben, o Vass József már tegnap pipázott.”

Már megint olvasok o lapokba o Pekár Gyula oreság ellen, oki állítólag o szélsűjobb irodaljami fűlfogást képvisel. Mikor volt oz isaszegi csata, Görgei tábornok kiadott o parancsot o honvédtűzésznek, hodj oz osztrák generálisokra ne lűjjenek. Mikor kérdezték tüle ennek o különös poroncsnak az okát, idj felett: „Ha kilőjjük közülük Windschgraetzel és társait, még különb vezéreket küldenek helyettük!” — Tisztelt baloldali irodajlom, ne tessék lüvöldözni arra o Pekár Gyulára...

Fekete sláger!

Ragyogó sláger!

ROYAL ORFEUMBAN

Kezdeté
8 órakor

TELEFÓN:
J. 421-68

Zoológia a Dob uccában

— Mit keresel, Adolf?

— Zoológiai ritkaságot. Az a Rotschild is kicsibe kezdte...

futasom történetét. Remélem, a legnagyobb írók is vállalkoznának rá, hiszen nem Windischgraetz herceg utalja ki a pénzt.

Urmánczy Nándor:

— Összegyűjtött vezércikkeim díszkiadásával örvendeztetném meg az én szegény éhező magyar testvéreimet.

Vass József:

— A felét annak az „egykes” banyai menyecskének adnám, aki három év alatt legalább négy gyermeket szül, a másik felét annak a zemplénmegyei zsidóasszonynak, aki egy gyereket se hoz a világra.

Weiss Fülöp:

— Talált pénzről lévén szó, öt százalékát föltétlenül a „Kitért zsidó bankárok erkölcsi súlyának emelésére alakult liga” propaganda-alapjára fordítanám. *Mongodin*

MÉHELY PROFESSZOR

BUDAPEST

HÁT ÖN MIÉRT NEM SZÓLALT FÖL EZEN A ZOOLOGIAI KONGRESSZUSON? TALÁN FÖL TUDTÁK VOLNA HASZNÁLNI A KÜLFÖLDI KOLLÉGÁK ZOOLOGIAI KUTATÁSAIK TERÉN AZT A SOK TÜCSKÓT-BOGARAT, AMI AZ ÖN BESZÉDEIBEN OLY BÖVEN TALÁLHATÓ.

EGY DESTRUKTÍV
JÓAKARÓJA

Ötszázezer pengő hull az ölébe! Mit csinál vele?

Ötletes laptársunk, a „Magyarország”, ezzel a kérdéssel zaklatta fel a magyar szegénység nyugalmát. Válaszokat kér, de tréfa nélkül. Néhány kényelmes úrtól, akik röstek tollat fogni, összegyűjtöttük a válaszokat és itt adjuk. Tréfa nélkül.

Bárczy István:

— Az Egységspárt választási kasszájának adnám, hogy a terézvárosi és erzsébetvárosi választóim végképp megpukkadjanak. Húsz percet mégis megtartanék magamnak, nehogy én is a választóim sorsára jussak.

Bedő Mór:

— Bár nagyon meggondolnám, de azt hiszem, mégis „snóderoznék” két-három hetilapra. Legalább egy-egy hónapra előfizetnék rájuk. Mert végre is pártolni kell a magyar kultúrát. Nem igaz?

Egry Aurél:

— Egy jóhírű kifőzőben megvacso ráztatnám tíz nyomorgó ügyvédkollégámat.

Feld Mátyás:

— Szobrot állítanék magamnak a Rombach uccában, ezzel a felirattal: „Azt, hogy 50 éves vagyok, könnyű utánozni. Ezt csinálja utánam Fedák Sári!”

Gömbös Gyula:

— Fajvédő lapot indítanék, de — okulva a multakon — kizárólag zsidó munkatársakkal.

Hegedűs Lóránt:

— Autókat vásárolnék rajtuk a miniszteri tanácsosoknak, mert a mai demokratikus korban tűrhetetlen, hogy a középosztálynak több, mint a felé villamoson járjon.

Kálmán Imre:

— Azt jutalmaznám meg vele, aki még az én szövegíróimnál is blödebb operettlibrettót tud írni.

Móricz Zsigmond:

— Ötszáz hold földet vennék, aztán én is megengedném magamnak azt a nagyúri luxust, hogy egyetlenegy magyar könyvet se vásárolok.

Rassay Károly:

— Jutalmul tüzném ki annak az egységspárti képviselőnek, aki belép a demokratapártba.

Szabó Dezső:

— Rögtön odaadnám a legnagyobb magyar írónak. Prózaibb nyelven: megtartanám magamnak.

Teleki Pál gróf:

— Megiratnám miniszterelnökségem és általában államférfiúi pályá-

Szovjethír

Moszkvából jelentik: Mint már megírtuk, az orosz szovjettanács elhatározta, hogy Saljapint megfosztja a „népszínész” címétől s az ottani birtokait is elveszi. Most azon tanakodnak, hogyan foszthatnák meg az emigrációban lévő énekest a — hangjától is.

Üzleti nyelven

A szabónál ruhaárak iránt érdeklődik egy ficsúr. A szabó így szól:
— Az ár különböző. Attól függ, hogy K. p. vagy P. k. értjük azt.
— Mi az, hogy P. k. — kérdi az illető, mire a szabó megmagyarázza:
— K. p. — az készpénzben, p. k. pedig perköltséggel értendő.

Falu rossza

Plébános (a részegen hazabandukoló legényhez): Na, barátom, azt hiszem, mi se fogunk a mennyországban találkozni!

Részeg: Mért? Hát mit vétett főtisztelendő úr?...

Jenki-gőg

Az olasz: No, van-e maguknak odaát olyan nagyszerű látványosságuk, mint a Vezuv?

Az amerikai: Meghiszem azt, hogy van. Ott a Niagara, amely ezt a csekélységet öt perc alatt eloltaná.

A BORSSZEM JANKÓ LELKIKLINIKÁJA

INGYEN-LELKIBETEGEK RÉSZÉRE

KLINIKAI GONDNOK: HESZ FERENC

(Hivatásos lelki orvosokkal szemben kézirat — Farkas Imrével szemben konkurencia)

Aggódó anya:

LEVÉL. Lányomnak udvarol egy fiatal ember, jóvágású alföldi gyerek, aki azonban olyan lobbánékony és rabiátus természetű, hogy lányom fél hozzá menni, bár a fiatal ember állandóan biztosítja őt, hogy nincs mitől tartania.

VÁLASZ. *Biztosítja?* Akkor az a fiatal ember nem alföldi lehet, hanem erdélyi.

Tanáctalan férj:

LEVÉL. Ha este későn jövök haza, a feleségem nem szól egy szót sem, az anyósom ellenben állandóan kérdőre von. Hosszú idő óta a legrafináltabb meséket adom be neki, de már kifogytam. Mit adjak be neki legközelebb?

VÁLASZ. Ciankálit.

Tépelődő lány:

LEVÉL. Milyen foglalkozású férfihoz mehetnék azzal a biztos tudattal feleségül, hogy meg tud majd engem becsülni?

VÁLASZ. Becsüshöz.

Kíváncsi férj:

LEVÉL. Honnan tudhatnám meg legbiztosabban, hogy a feleségem megcsal-e?

VÁLASZ. Tőle.

Menyasszony:

LEVÉL. A vőlegényem nagyon etikettszerű fiú és roppant sokat ad a formákra. Mit tegyek, hogy meg legyen velem elégedve?

VÁLASZ. Hordjon erősen kivágott ruhákat.

Öreg férj:

LEVÉL. Szolid, nyugalomra vágyó, idősebb ember vagyok, fiatal nőt vettem feleségül, aki mindig csak a szórakozást keresi s akinek a passzióit én nem tudom kielégíteni. Mit tegyek?

VÁLASZ. Elfoglaltságom miatt ebben az ügyben nem lehetek segítségére, de forduljon talán Voronoff-hoz.

Stílszerű:

LEVÉL. Egyszerű családból származom. Anyám mosónő volt. Kiben találhatnám meg azt a férfiút, aki hozzám passzolna?

VÁLASZ. Olyan valakiben, akinek viszont apját leütötte a hajókötél.

Dilemma:

LEVÉL. Vőlegényem pilóta és mindenáron azt akarja, hogy repülőgépen esküdjünk. Nem furcsa ez?

VÁLASZ. Miért lenne furcsa? A mai világban a házasságok már többnyire a légben köttetnek.

Diáklány:

LEVÉL. A mai napig szerelmes voltam Napoleonba, de ma megtudtam, hogy már meghalt. Találok-e hozzá hasonlót?

VÁLASZ. Hogyne. Ott van például a Gömbös.

Idealizmus:

LEVÉL. Gazdag lány vagyok. Kaphatnék-e egy olyan kérőt, aki szerelemből venne el?

VÁLASZ. Miért ne kaphatna? A pénziért!

Házassági probléma:

LEVÉL. Huszonnyolc éves műszerész vagyok, két éve, hogy összekapcsoltam az életemet egy telefonos-kisasszonnyal, két évig a legszebben éltünk, de nóm utóbbi időben egyre azt hangoztatja, hogy nem illünk össze. Mi ez?

VÁLASZ. Téves kapcsolás.

Kétségbeesett ifjú:

LEVÉL. Halálosan szerelmes vagyok egy lányba, aki azonban nem akar viszont szeretni. Kétségbe vagyok esve.

VÁLASZ. Sose legyen kétségbeesve. Olyan lányt, aki nem akarja viszont szeretni, találhat akárhányat.

Peches apa:

LEVÉL. Már tíz éve szeretnék ikergyermekeket, de a feleségem már a tizedik esetben csak szimplán ajánlódok meg gyermekkel. Minden alkalommal csak egy gyerek, ne adj Istent, hogy egyszer már kettőre javítaná a rekordját.

VÁLASZ. Úgy látszik, önagsága az egyke-rendszer híve.

ÜZENETEK

FREUD PROFESSZOR: Ezzel a komplikált lelki problémával tessék Farkas Imréhez fordulni.

BÁRCZY: Jókor kérdez. Eső után a köpenyeg.

SZABÓ DEZSŐ: Romain Rolland is író.

WEISS FÜLÖP: Ez ingyenes klinika. Önnek csak mint „fizető” beteggel foglalkozom.

ÖNÁLLÓ TÖPRENGÉS

— Vajjon Genf után megint Ganeft következik?

A Magyar Úriasszonyok Lapja novellapályázat

hirdet. Kizárólag finom és kedves tárgyú, az erősebb erotikától mentes novellák vehetnek részt a pályázaton. A géppel megírt pályamunkák beküldési határideje 1927 szeptember 30.

I. díj 80 pengő

II. díj 70 pengő

III. díj 60 pengő

IV. díj 50 pengő

V. díj 40 pengő

A pályanyertes novellák címét november 1-i számában közli a

Magyar Úriasszonyok Lapja

A kocavadász

— Nesze, bestia! Ha már elfutsz, hát vidd a puskámat is!

Kávéházban, vendéglőben, szállóban, fodrászüzletben kérje a Borsszem Jankót!

Magyar embernek magyar kedély, magyar humor, magyar zamat kell. Olvassa a Borsszem Jankót!

Hölgyek jelszava:

Legjobban vásárolhatunk

KLEIN ANTAL

divatruházában

Király ucca 53
Akácfa u. sarok

Morbus hungaricus

II.

A tuberkulózis

Szerelem— 210 kilométeres sebességgel

Reggel 9 óra

Dórát a repülőgép dohányzójában mutatták be nekem. Negyedtízkor megsókoltam és féltízre megtartottuk az eljegyzést.

Reggel 10 óra

Leszállunk. Miután a diszpenzációt szikratávíró útján megszereztem, egyenesen az anyakönyvi hivatalba robotgunk. Féltizenegyre Dóra a feleségem lett.

Délelőtt 11 óra

Harminc perc óta férj vagyok. Egykedvűen ülünk egymás mellett. Dóra nagyokat ásít. Kezdem unalmasnak találni a házaseletet.

Déli 12 óra.

Összevesztünk. Dóra azonnal csomagolt és a mamájához utazott. Szerencsés utat kívántam neki. Ah, csak hogy ismét egyedül lehetek! Rágyújtottam egy szivarra és a szalmaözegek boldogságával fújtam a füstöt a levegőbe.

Délután 1 óra

Az ebéd sehogysem ízlett. Valami keserűség fojtogatta a torkomat.

Tudja Isten, már megszoktam a házaseletet. Hiányzott Dóra. Vajjon visszajön?

Délután 2 óra

Visszajött. Kibékültünk. Félháromkor Dórát magára hagytam. Fölkerestem egykori barátnőmet, akit tegnap látogattam meg utóljára.

Délután 3 óra

Visszaérkezve, feleségemet nem találtam otthon. Betelefonáltam a magánnyomozónak, aki tíz perc múlva már hozta az információt. Dóra felújította a barátságot régi udvarlójával, akivel tegnap reggel ismerkedett meg és este szakított. Tehát megcsalt!

Félnégyre becsöngettem az ügyvédemhez.

Délután 4 óra

A válópört beadtam.

Délután 5 óra

Egyelőre nem házasodom. Hétórán hosszú házaselet után ráfér az emberre egy kis nyugalom.

Este 6 óra

Posta útján e percben kaptam meg a hozományt. Zsebrevágtam.

Este 7 óra

Telefonon tudatták velem, hogy a feleségemnek kislánya született.

Ilyen későn?

E. M.

ADÓ-DALOK

Részeg vagyok, rózsám ...

Részeg vagyok, rózsám, mint a csap,
Nem fizettem adót én már három nap.
Haza mennék, haj, de nem lehet,
Lefoglalták már majd' mindenemet.

*

Kitették a ...

Kitették a forgalmat az udvarra,
Jaj, de nincsen senki aki sirassa.
Most tűnik ki, ki az igazi árva,
Nem borul senki a koporsójára.

*

Halvány sárga rózsá

Halvány sárga rózsá,
Ha tudnál beszélni,
Elmondanád azt, hogy
Nem érdemes élni,
Mert a sok adótól
Csak teher az élet,
Jaj, forgalmi adó,
Nem éllek túl téged.

*

Péntek este kimentem a szőlőbe

Péntek este kimentem a szőlőbe,
Megöleltem a Katót a sötétbe,
De tévedtem, nem ő vót,
Hanem egy úr, ki adót
Vetett ki a szőlőmre a sötétbe.

MIHASZNA ANDRÁS

M. KIR. RENDŐR

a feleség-taszításról és az idegtanulmányról

Van itt ész! Sose tagadtam, de most ápertén ki is mondom, hogy nincs olyan rönd még annak az ámerikai Fuller kormányzónak a kimondhatatlan nevű birodalmába se, mint az a magyar királyi rönd, akinek én vagyok a fedáksárijja. Nem hummi vásári munka az, hanem remekbe készült majszterstukk. Előbb csak a külteki jasszokkal vót veszüdségem, azokat szödttem ráncba, most már fájtosabb a mesterség: csupa úri gazost csípök nyakon. Ehun e a monoklis, dáridós, klakélerös ifjú, az Erdélyi Béla, mög a másik, az ideggyógyász pisiáter, a Kornis Ignác. Két ilyen legyet egy csapásra még a Sörluk Holmec körösztapja se ütött!

Hogy közönségös, komisz embörök rabolnak, gyilkolnak, mög fosztogatnak, ez röndjin vóna, hészzen ez a böcsületös mesterségük vagy mi a fene! Nem tudom leszoktatni rúla a bitanogkat, mert ezt az édös természetöt szívták magukba az anyatéjjel. De hogy úri izraelita zsidók ilyesmire vetemődnek!... Mondtam is a Málé komának: azelütt beérték egy kis, vagyis nagy csalással, sikkajtással, csalárd bukással, egyik-másik az alparibb fajtából gyalog zsebmetszéssel vagy betöréssel. Most már kinyílt a szömlük, oszt mögpróbálják a legnagyobbat. De, aki ojtott lába van öregapátoknak... ennyire még nem koncolidálódtunk, szomszéd! Majd adok én néktök jogröndöt, jogröndetlenkődő zsványok! Feleli a Málé koma: „Ez is csak afféle numerusz klózus!” Kérdözöm: „Hogy értöd ezt, koma?” Aszongya: „Hát be köll tartani a numeruszt a rablógyilkosságba is. Hat percent erejéig szabad rablógyilkolni az izraelita polgártársnak is” Mondok rá: „A fenét! Ha jó vót az apjuknak mög a dédapjuknak anélkül, lögyön jó nekik is. Ami nem dukál, az nem dukál!” Osztt ebbe a koma is beleállapodott.

...Hát ha úgy möggondolom, mégis borzasztóság, hogy egy gyöngé asszonykát csak úgy mirnix-dirnix bele löhessön tásztintani a mélységbe. Mennyivel böcsületösebb a vérbeli magyar tempó, aki aztat diktálja, hogy balkézrül figyelmeztess fültövön az asszonyt, ha nem bírsz vele, mint

ez az úri gyalázatosság. Mert hát gyöngé teremtés a fehérség, gyöngéden is illik véle bänni. Aztat mondja az Erdélyi Béla úr, hogy a felesége nagy túrista vót, oszt mindég kereste a meredek hegyvidéket. No, szeretném én látni, hogy az én ódalbordám ott mászkáljon, ahol a kecske se jár, — majd adnék én neki angóra-fóbikát, hogy attul kódulna! De nem ám Erdélyi-módra, hanem ahogy az alföldi virtus kívánja. Asszonyoknak odahaza a helye, nem a sziklák csúcsán, mög a Ferenc József híd Turulmadárján.

Itt csinálta az első hibát az Erdélyi Béla. A többi magától gyüött. Én már nem csudálkozok sömmin. Ebbe a világba, ahol az asszonyok kurthajjal, térgyön fölül kezdődő szoknyába járnak, oszt a bagó óraszám nem gyün ki a rondán kipingált csörükből, a legkevesebb az, hogy a szakadásba lüki őket a férjük. (Jaj, csak mög ne hallja az ügyész úr, mert mög bünpártolonak néz, pedig isten látja a lelköm, az én magyar királyi tekintélyöm mindég az áldozatnak az érdekit szögálja.) De én olyan szakadásra gondolok, akit finom pesti nyelven vakításnak mondanak. Ettül mentem mögérközik az asszonyi ész.

Azt a másik csirkást is alaposan kivágtam a röndös embörök társaságából. Még hogy azért csalta ki azt a kereskedőt a Kolumbus uccába, hogy orvosi tanulmányokat tögyön rajta! Hát minek tartja föl akkor az állam a drága kórházakat, ha az orvosok az isten háta mögé hurcolják a betegállományt! Ha így haladunk, akkor hónap avval állnak majd elő a betörök, hogy csak a közbiztonsági helyzetöt tanulmányozták, mikor sorra nyitogatták a bótokat, mög a lakásokat. Vagy majd egyik-másik színész gyün avval, hogy azért gyilkolt, mert tanulmányozni akarta az áldozat utolsó vergődését. Rajtam ugyan nem fognak ki ezek a Kornis Ignácok, ha száz diplomájuk van is. Néköm csak egy van: a m. kir. ész, de ez többet ér mindön egyetemi karifikációnál mög piszok-analyzisénel.

Öreg vakom, kend se nyujtogassa a kezit, mikor az osszanynéptül kér alamizsnát, mert mög azt hiszik, hogy bele akarja tásztintani őket a föltépett ucca gödribe. Ami van olyan veszélyös, mint a hegyi szakadás. Azért hát befelé! Mert röndnek muszáj lönni! M. J.

Jassz nyelven

Komlós Sándorral, az ismert Andrassy úti divatárkereskedővel, így évelődik az egyik vejóve:

— Na, Komlós úr, maga hogyan szabadult volna a zsaroló Kornis Ignác doktor karmaiból?

— Úgy, hogy egy jó kis ruhát adtam volna neki.

KÉPREJTVÉNY

Megfejtése a *Borsszem Jankó* jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek. (Megjegyezzük, hogy a fenti rébusz megfejtése a B. J. mostani számának egy viccében előfordul.)

A *Borsszem Jankó* mult számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „Esik eső karikára”. A megfejtők közül Brunner József (Szeged, Fodor u. 10.) kap jutalmat.

A Borsszem Jankó üzenetei

A *Borsszem Jankó* jelen számát szeptember 7-én, szerdán zártuk le. — *Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztő címére* (Budapest VI, Mozsár ucca 9.) küldendők. — *Kéziratokat nem örzünk meg.*

Cs. J.: Helyi érdekességű, csak félig sikerült verselmény. Más és főleg jobb dologgal szívesen látjuk. — *Utolsó bölény.* Ne búsuljon. Akad itt Pesten az emberek közt néhány, aki sokkal utolsóbb, mint maga. — *K-r.:* 1. A javát besoroztuk. Csak ne komolykodjunk annyit! Nem illik ez az öreg mókamesterhez. 2. Érdeklődve várjuk a jelzett levonatokat. 3. A „Radikális kúra” bizony megfejtő nélkül maradt. 4. J. Gy.-nak levél ment. 5. R. M. C. alakjának kreálóját nem jegyzi fel a *Borsszem Jankó* krónikája. 6. A nyaralás még nincs befejezve. Utolsó állomás: Pöstyén. Hja, a jó ló... — *P. L.:* A beharangozó sikerült. Csak aztán még vidámabb legyen a folytatása! — *R-t.:* Betűrejtvényt csak a legtrikább esetben közlünk, de akkor is nagyon elmesnek és újszerűnek kell lennie. Ez pedig sem egyik, sem másik. — *Több levélről a jövő számban.*

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

• Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VI, Mozsár u. 9. Telefón: T. 233—24

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

Nyomatott:

Bíró Miklós nyomdai műintézetében
VII, Rózsa ucca 25

A „PÁRIZSI REGÉNY”-BŐL

írja: SZOMORY DEZSÓ

A „Gare de l'Est”-en, ahogy leszálltam, harmadikosztályú utas, aki voltam, húszévesen és rajongón, dekadens lóbálásával poggyászsomnak, már messziről jött felém Saville lord éneklő akcentussal, ahogy szólt:

— Nem ismered? Én vagyok a Schlesinger.

— Richtig, — sóhajtottam bágyadtan, mert ekkor már derengett bennem furcsa fényléssel, hogy tényleg ő az, rajongó rokonom, a Schlesinger, éneklőn és görbe orral, akit én nevének héber pompája miatt Saville lordnak szoktam nevezni inkább hiúságból, mint találón.

Eme Laudon uccai lorddal mentem, aztán szállásomra, ami egyelőre ott volt a Tuillériák kertjében egy padon, hol később csodálatos Mária Antóniát írtam, királydrámát, ami volt, loyaltással elegy és mit tudom én.

Saville lordot aztán meg akartam vágni hősiezen és azeszül öt frank erejéig, de föltámadt benne Saville lord alatt a Schlesinger, aki volt és nem hagyta magát.

— Oh, Budavári! — idéztem akkor ott bős ostorát e silány fajnak boszszuállón és lihegőn, különös tekintettel e Saville-Schlesingerre, smucig izraelitára, aki volt. De Budavári, zengő frázis a Sörház uccából, akkor még tanító volt és Pliszka, ami Balsaccal szólva, monumentális mazli volt eme Schlesinger nevű Saville lordra nézve.

Föl sem tűnt, hogy a lord később gögösen, mint egy Schlesinger, aki elment büszkén, mint egy Saville és

kormányfőtanácsos lett és minden.

És én csak ültem ott, unatkozó király a padon, csupa unalomból megírva ott egy-két királydrámát együltömben és rajongón, csodálatos szép kezemmel.

Később arra jött Rodin, hatalmas szobrász, aki volt és megkért, hogy hadd mintázza meg csodálatos kezemet, a gyönyörűt, aki van.

— Lassen Sie! — intettem neki hanyagul és némi göggel, mire sírni kezdett szegény szobrász, aki volt ott előttem térdelőn.

Úgy kellett őt elzavarnom, torzón rúgva kegyes lendülésével lábamnak, hogy lerázzam királyi nyakamról.

De még akkor is láttam rajta, amint visszafordult, elzavart művész, könnyes szemmel és szűkölve, hogy odaadná büszke szép kezem megmin-

tázásáért összes műveit, mint monumentalitásukban is vackokat.

De én ezt már nem is láttam, írva tovább gyönyörű drámáimat és köpve az egészre, ami szobrászat, ha százszor is Rodin egy Szomory mellett.

Talán a harmadik felvonást fejeztem be éppen mámorosan és alétan, mikor mélyet köszönve megállt a pad mellett Hugó Victor, angyali trotykos, aki volt azon az alkonyon a Tuillériák fái alatt.

Biccentettem neki, mire ő remegve a vakmerőségtől, leült mellém, szemtelen kis öreg, a padra.

Közlékenyen, de némi méltósággal elmeséltem neki rokonomat, a lordot, Schlesinger-Savillet, az öt frankkal. Miként Lear ama Shakespeare nevű ember drámájában, felugrott a kis öreg köszvényesen és királyin:

— Ah, a nyomorultak! — sziszegte remegőn, hasonló című regénye nyomán és plagizálva. És hebegőn és pírulva följánlotta az öt frankot, naiv öregember, aki volt és nebuch.

Rodin egészen szépen távozott őhöz képest.

— Na ja! — mintahogy Montegieu mondaná, — majd pont egy Szomory ereszkedik le öt frankért egy Hugo Victorhoz.

— Nem rossz! — mondtam meg később is gögösen és révedezve, de ezt már a II. József III. felvonására értettem.

S'aznap éhes márki, aki voltam, korgó gyomorral és bágyadtan, megint többet koplaltam, mint reggeliztem. (HESZ)

ARANYKÖPÉSEK

A házibarát olyan, mint a ragályos betegség: sohasem tudjuk, mikor visszük haza.

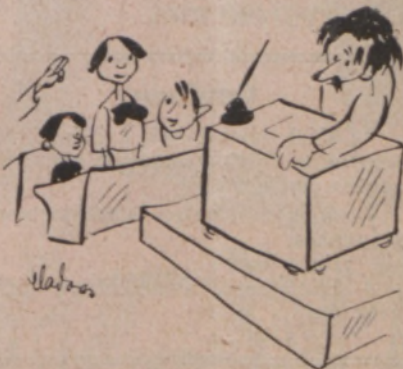
*

A teremtésben férfi és nő egyaránt vesztes. Ha szép a nő, nem okos, ha okos a férfi, nem szép.

*

Ha meg akarod magad a nővel értetni, csak a barátnőjéről beszélj.

Karádi Emil

— Balog Pista, mondd meg nekem, hol írta Vörösmarty azt a versét, amely így kezdődik: „Szobor vagyok, de fáj minden tagom”.

— Semmiesetre se Pöstyénben, mert ott biztosan kikúrálták volna.

VIGSZÍNHÁZ
ÉDENKERT
Szenzációs siker!

A Borsszem Jankó legközelebbi száma szeptember 18-én jelenik meg.

Futball, vagy lósport?

A vasárnapi futballmérkőzést végignézte egy bookmaker, aki minden játékost egy-egy híres versenylónak becézett. Mindegyiket annak, amelyik lónév legjobban illett reá. Így például:

Molnárt — Naplopónak,
Orthot — Bűvésznek,
Takács I-et — Vadítónak,
Opatát — Borgyöngyének,
Foglt — Nagybikának,
Hirzert — Babuskának,
a bírót pedig — Gazembernek nevezte.

BROADWAY

Szeptember

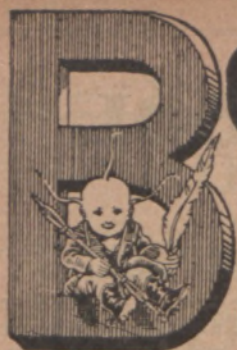
Pénteken

9-en

PREMIER

9 óra-kor

FŐVÁROSI OPERETTSHÍNHÁZ

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 SZEPTEMBER 10. * 24. (3065.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

Anyák és leányok

Iskolaigazgató: Mit akarsz, kislányom?

Anya: Beiratni hoztam a gyerekeimet.

A zoológiai múzeumban

Spitzer úr elmegy nejével a zoológiai múzeumba. Megállnak a bogárgyűjtemény előtt. Egyszerre csak föl-sóhajjt Spitzer úr:

— Csodálatos ez a természet! A legapróbb bogárkának is megvan a maga külön latin neve...

Hm!

A szovjet közeledni akar hozzánk. Hogyan? Hát 1919-ben nem volt éppen elég közel hozzánk?

Színészek és képviselők

— Hallatlan! Négyszázötven színész van színpad nélkül.

— Mit kiabálsz? Kétszázötven képviselő van parlament nélkül — és mégis egészen jól élnek.

Genfben

— Mért választanak a Népszövetség tagjai folyton amerikai embert a tanács elnökének?

— Mert mindenben következetesek magukhoz.

— Hogy-hogy?

— Hát nem amerikáznak már évek óta?...

A jövő kritikájából

... Csámpaffy Kázmér maszkja oly tökéletes volt, hogy igazán nem értjük, mért nem foglalkoztatják nagyobb szerepben ezt a kitünő művészt. Ha már Hevesi Sándor nem veszi észre, csodáljuk, hogy — Kornis Ignác nem méltatja figyelemre.

LAPZÁRTA:

ROTSCHILD LORD, A VILÁGHÍRŰ ZOOLOGUS MEGLATOGATTA A ROMBACH ÉS DOB UCCÁKBAN LAKÓ SZEGÉNY HITSORSOSAIT.

Mindenfelé nagy meglepetést keltett, hogy a zárkózottságáról híres Rotschild lord, a világhírű zoológus, pesti tartózkodása folyamán meglátogatta a Rombach és Dob uccákban lakó szegény hitsorsosait. Rotschild lord e cselekedete első pillanatban

meglepőnek látszott, de csakhamar világosság derült az ügyre. Lord Rotschild Dob és Rombach uccái látogatása ugyanis csupán tudományos jellegű volt és kizárólag poloskagyűjteményének kibővítésére irányult. Csípős viccek mellőzését kérjük.